

POSTANOWIENIE

Dnia 14 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **I. E.**,
skazanego za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 14 sierpnia 2025 r.,
wniosku skazanego i jego obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie
z dnia 16 grudnia 2024 r., II AKa 208/24,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie
z dnia 25 stycznia 2024 r., IV K 46/23,

p o s t a n o w i ł
wnioski uwzględnić i wstrzymać wykonanie kary pozbawienia
wolności orzeczonej zaskarżonym wyrokiem.

UZASADNIENIE

Przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa **I. E.**, który w postępowaniu zakończonym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 16 grudnia 2024 r., II AKa 208/24, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 25 stycznia 2024 r., IV K 46/23, został uznany za winnego czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i skazany na karę roku pozbawienia wolności. Kasacje w tej sprawie, na korzyść skazanego, wnieśli: jego obrońca oraz prokurator.

W kasacji obrońcy został zawarty wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. Uzasadniając wniosek obrońca wskazał, że w tej sprawie spełnione są przesłanki instytucji z art. 532 § 1 k.k., dotyczące spowodowania nieodwracalnych skutków i niepowetowanych strat w przypadku wykonania wyroku i istnienia realnego niebezpieczeństwa poniesienia przez skazanego dolegliwości, której nie powinien ponosić z uwagi na zasadność kasacji. Obrońca podkreślił rażącą pozorność kontroli odwoławczej. Wskazał także, że w sprawie kasację na korzyść skazanego złożył także prokurator.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator poparł wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku.

Pismem, które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 24 lipca 2025 r., skazany złożył osobisty wniosek o wstrzymanie. W obszernym uzasadnieniu wniosku powołał się na okoliczności mające świadczyć o zasadności kasacji wniesionych na jego korzyść, wskazał na niezasadność zapadłego wyroku, podając argumentację dotyczącą uchybień proceduralnych, jak również dodatkowych okoliczności w postaci naruszenia prawa do rzetelnego procesu, w rzeczywistości cywilnego, międzynarodowego charakteru sporu pomiędzy stronami, podważył również legitymację procesową oskarżyciela subsydiarnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku okazały się zasadne.

Wstępna ocena jakości zarzutów kasacyjnych podniesionych w obu kasacjach prowadzi do wniosku, że zachodzi możliwość wydania w tej sprawie wyroku kasatoryjnego. Jest to ocena wstępna, dokonywana wyłącznie dla potrzeb rozpoznania wniosków o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku, bowiem skomplikowany charakter tej sprawy i złożoność problemów prawnych powoduje, że merytoryczne rozpoznanie obu kasacji wymaga przeprowadzenia rozprawy i orzekania przez kolegialny skład orzekający. W tej sytuacji Sąd Najwyższy uznał za niecelowe rozpoczęcie wykonywania kary pozbawienia wolności przed merytorycznym rozpoznanem kasacji, także wobec tego, że skazany przebywa za granicą (jak wynika z nadesłanej korespondencji – na terytorium Unii Europejskiej) i

dla wykonania kary w Polsce konieczne byłoby uruchomienie odrębnej procedury europejskiego nakazu aresztowania.

Trzeba przy tym podkreślić, że wydanie tego orzeczenia w żaden sposób nie przesądza tego, jak ostatecznie zostanie oceniona zasadność zarzutów obu kasacji wniesionych na korzyść skazanego (prokuratora i obrońcy) po ich merytorycznym rozpoznaniu na rozprawie.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[r.g.]